

NEI TIL NEDLEGGELSE AV KROER SKOLE

Viser til høringsnotat vedrørende Kroer skole, med deres referanse 18/00583-2 og rådmannens forslag med alternativer til videre skolestruktur

Jeg vil vise til: Barnekonvensjonens art 3.1 lyder:

Ved alle handlinger som berører barn, enten de foretas av offentlige eller private velferdsorganisasjoner, domstoler, administrative myndigheter eller lovgivende organer, skal barnets beste være et grunnleggende syn.

Jeg tok eksamen som førskolelærer i 1973 og har jobbet ca 40 år i skole og barnehage og har fulgt utviklingen også som mor og mormor. Etter utdanningen var jeg full av entusiasme og gledet meg til å jobbe med barn.

De fleste barnehagene var korttids og det ble satt i gang utbygging av heldagsbarnehager.

Jeg har jobbet i små og store barnehager og med førskolegrupper i skolen.

Politikerne vedtok i 1997 at 6 åringene skulle inn i skolen. Et årskull forsvant fra barnehagen og det ble frigjort en del plasser for å få full barnehagedekning . I 1997 ble Lek sterkt vektlagt for 6 åringen. I 2006 ble Lek nærmest sett på som et hinder for 6 åringens læring.

Barnets beste ble ikke engang drøftet . |

Dette er et svik mot barna .

Det jeg har sett er at det blir lagt mer og mer vekt på norsk, matematikk og mindre vekt på læring gjennom lek og fysiske utfordringer ,sang og musikk etc.

Barna blir utsatt for tester der de skal prestere på kortets mulig tid.

Er det riktig å utsette så små barn for dette presset så tidlig ?

Jeg har sett 5 åringer som har begynt på skolen i august og som raskt følte at de kom til kort.

Det er ikke lenger plass til leken fordi de teoretiske fagene tar mest plass.

Vil et stort skolemiljø være best for disse barna når det gjelder lærings og psykososialt miljø ?

Mitt svar er Nei

Mine erfaringer er at barn som er i et mindre miljø lettere føler trygghet. De blir sett av personalet som kan følge opp hvert enkelt barn faglig og sosialt. Min erfaring er også at spesialpedagogisk team i kommunen lot oss få barn som trengte noe ekstra da de så at dette var til det beste.

Jeg erfarte også at vi fikk et nærere forhold til foreldrene noe som gjenspeilte seg i vårt samarbeide.

Foreldrene ble engasjerte og de stilte lettere opp på dugnad etc. Dette førte til at de ble bedre kjent og noe som igjen førte til at barna var mer sammen og skapte et nærere vennskap mellom små og store.

Jeg tror ikke foreldre i store enheter vil føle det samme engasjementet.

I vårt samfunn i dag er det mye ensomhet og små miljøer kan lettere inkludere mennesker.

Vi ser også at mange unge utvikler angst og depresjon og det er viktig å fange opp dette så tidlig som mulig. Dette gjøres lettere i små miljøer.

Det blir også mindre smitte i små miljøer noe som fører til at barn kan holde seg friskere.

Jeg tenker også på mobbing .Det er lettere å følge med og mer gjennomiktig på en mindre skole enn en stor.

Jeg ser med vantro på den store bygningen som reiser seg på Rustad skole og som kan romme 700 elever.

Skogen er borte og hvordan skal denne skoleplassen tilfredsstille den fysiske aktiviteten for så mange barn?

Hvordan skal en håndtere trafikken som blir rundt skolen med så mange elever ?

Det har vært kaotisk før og hvordan vil dette bli ?

Det tar lengre tid å komme seg ut i skog og mark på Rustad skole.

Barna har gang og sykkelvei i Kroer og får mosjon samt at skolen har muligheter til å komme seg ut i skogen som ligger tett ved.

Vi har kunnskap om at fysisk aktivitet kan bidra til økt konsentrasjon og bedre læring.

Her er ikke barnets beste drøftet og barnekonvensjonen er nok en gang tilsidesatt.

Politikerne tenker ikke barnets beste og det har skuffet meg mest i et langt yrkesliv.

Det virker som om store flotte bygninger og gode scoringer på tester teller mer enn hvordan barn virkelig har det ?

Det er heller ikke noe som tilsier at barn på store skoler scorer best på testene .Resultater nå viser at små skoler f.eks i Sogn er blant de beste på prøvene.

Menneskene som tar vare på barna og som er godt skolert betyr mest .

Det må også være nok voksne.

Det interessante er imidlertid at systemet både det rettspolitiske og det skolepolitiske har gitt direktiver til seg selv gjennom å ratifisere FNs konvensjon om barnets rettigheter og gjennom å innføre prinsippet om barnets beste på barnerettens område for deretter å se helt bort fra disse pålegg ved neste korsvei.

Etter alle disse årene har jeg mistet entusiasmen da jeg har sett at barns behov ikke blir verdsatt og tatt hensyn til. Min mening er at barna har fått dårligere oppvekstvilkår.

Jeg vil derfor henstille til politikerne om å tenke på barna. Hva er best?

Jeg er ikke i tvil. Det må være å beholde de små skolene i en bygd som Ås.

BEVAR KROER SKOLE.

Med vennlig hilsen

Anne-Karin Bø Andersen

Ås den 6 mai 2018.05.06

